

SZEF
KANCELARII SEJMU

6775-WR-173-151/12

Warszawa, dnia 23 maja 2012 r.

Pan
Piotr Duda
Przewodniczący
Prezydium Komisji Krajowej NSZZ
"Solidarność"

Szanowny Panie Przewodniczący

Z upoważnienia Marszałka Sejmu, uprzejmie przekazuję w trybie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 854, z późn. zm.) poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Elżbieta Rafalska), z prośbą o wyrażenie opinii.

Z poważaniem

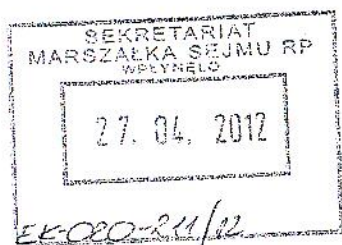

Lech Czapla

Klub Parlamentarny „Prawo i Sprawiedliwość”

Warszawa, dnia 27 kwietnia 2012 r.

**Grupa Posłów
na Sejm RP
Klubu Parlamentarnego
„Prawo i Sprawiedliwość”**

**Szanowna Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483) oraz art. 32 ust. 2 Regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2009 r., Nr 5, poz. 47, z późn. zm.), niżej podpisani posłowie składają projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę

Na podstawie art. 34 ust. 1 Regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy Panią **posel Elżbietę Rafalską**.

Ustawa
z dnia 2012 r.
o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę

Art. 1

W ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu (Dz. U. 2002 Nr 200 poz. 1679 z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1.) w art. 6:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Wysokość wynagrodzenia pracownika zatrudnionego w pełnym miesięcznym wymiarze czasu pracy nie może być niższa od wysokości minimalnego wynagrodzenia ustalonego w trybie art. 2 i 4.”.
- b) uchyla się ust. 2 i 3

Art. 3

Ustawa wchodzi w życie w ciągu trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Zgodnie z obecnie obowiązującą ustawą z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu (Dz. U. z 2002 r. Nr 200 poz. 1679 z późn. zm.) „wysokość wynagrodzenia pracownika w okresie jego pierwszego roku pracy, nie może być niższa niż: 80 % wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę.”

Niniejsza nowelizacja ma na celu zlikwidowanie powyższego przepisu ograniczającego wysokość wynagrodzenia dla osób po raz pierwszy wchodzących na rynek pracy, a tym samym wprowadzenie przepisów zgodnie z którymi wszyscy pracownicy będą mieli prawo do wynagrodzenia w jednakowej wysokości.

Ustawa wchodząca w życie w dniu 10 października 2002 r. przewidywała, że do końca 2005 r. wynagrodzenie pracownika w okresie jego pierwszych dwóch lat pracy, nie może być niższe niż:

1. „80% wysokości minimalnego wynagrodzenia - w **pierwszym** roku pracy;
2. 90% wysokości minimalnego wynagrodzenia - w **drugim** roku pracy.”

Jak czytamy w uzasadnieniu do ustawy **ograniczenie wysokości wynagrodzenia do 80% i 90% miało być rozwiązaniem przejściowym, a nie rozwiązaniem systemowym**. Kolejna nowelizacja uchyliła jedynie zapis ograniczający wysokość wynagrodzenia do 90% i pozostawiła zapis dotyczący wysokości wynagrodzenia pracownika w pierwszym roku do wysokości 80% minimalnego wynagrodzenia za pracę. Wnioskodawcy powyższe rozwiązanie uzasadniali walką z bezrobociem.

Zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2012 r. (Dz. U. z dnia 14 września 2011 r.) minimalne wynagrodzenie za pracę od dnia 1 stycznia 2012 r. będzie wynosiło 1.500 zł, zaś 80% minimalnego wynagrodzenia za pracę wyniesie jedynie 1200 zł.

Według danych pochodzących z Raportu dotyczącego ubóstwa pracujących opracowanego przez Komisję Europejską, 17 mln pracowników Unii Europejskiej

zyje poniżej granicy ubóstwa, a Polska znajduje się w czołówce krajów pod względem liczby pracujących ubogich. Zagrożonych ubóstwem jest 12% pracowników, podobnie jak w Portugalii. Gorsze wyniki zanotowano jedynie w Rumunii – 17%, w Grecji – 14%. Dodatkowo Polska okazuje się być jedynym krajem o wyjątkowo dużej liczbie osób ubogich wśród pracujących przy jednocześnie umiarkowanym odsetku osób ubogich w całej populacji – ten jest na poziomie średniej unijnej. Oznacza to, że w Polsce relatywnie częściej niż w innych krajach podjęcie pracy nie oznacza wyrwania się ze sfery ubóstwa. Szczególnie zagrożeni ubóstwem są młodzi pracownicy poniżej 24. roku życia i kobiety. Głównym czynnikiem odpowiadającym za ubóstwo pracujących są niskie płace połączone z dużą liczbą stanowisk pracy bez pewności dalszego zatrudnienia. W Raporcie dotyczącym ubóstwa pracujących w rozdziale opisującym, jak poszczególne kraje unijne kreują politykę odpowiadającą za zmniejszenie ubóstwa osób pracujących, Polska pojawia się kilkakrotnie jako przykład negatywny. Razem z Bułgarią, Grecją, Łotwą i Rumunią nasz kraj wymieniany jest jako ten, który ma bardzo nisko ustawiony poziom płacy minimalnej. Razem z Hiszpanią Polska przedstawiana też jest jako kraj, który niemal nie stosuje niepłatowego systemu wsparcia socjalnego dla najuboższych ubogich.

Problematykę "godziwego wynagrodzenia", które w piśmiennictwie utożsamiane jest niejednokrotnie z wynagrodzeniem minimalnym, ujmuje najobszerniej Europejska Karta Społeczna z dnia 18 października 1961 r. (Dz. U. z 1999 r. Nr 8, poz. 67). Potrzeba zapewnienia pracownikom i ich rodzinom prawa do godziwego wynagrodzenia sformułowana została także w ratyfikowanym przez Polskę Międzynarodowym Pakcie Praw Gospodarczych, Społecznych i Kulturalnych z dnia 19 grudnia 1966 r. (Dz. U. z 1977 r. Nr 38, poz. 169). Zgodnie z art. 7 Strony Paktu uznają prawo każdego do korzystania ze sprawiedliwych i korzystnych warunków pracy, obejmujących w szczególności: wynagrodzenie zapewniające wszystkim pracującym jako minimum: godziwy zarobek i równe wynagrodzenie za pracę o równej wartości bez jakiegokolwiek różnicy. Niewątpliwie, w świetle kryteriów sformułowanych w aktach prawa międzynarodowego, ustalone w ustawie z 10

października 2002 r. ograniczenie do 80% wysokości minimalnego wynagrodzenia w pierwszym roku pracy odbiega od realnych potrzeb pracowników i ich rodzin. Wynagrodzenie to nie spełnia wymogu godziwości, odnoszonego w szczególności do płacy minimalnej (por. T. Liszcz, Prawo pracy, Warszawa 2004, s. 264-255).

Ponadto jak czytamy w uzasadnieniu do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 stycznia 2005r sygn. K31/03. „Zgodnie z konstytucyjną zasadą równości, wszystkie podmioty prawa charakteryzujące się daną cechą w równym stopniu mają być traktowane równo, tj. bez różnicowań zarówno faworyzujących jak i dyskryminujących. „

Obowiązująca ustawa różnicuje uprawnienia pracowników do wysokości 80% minimalnego wynagrodzenia, w zależności od posiadanego stażu pracy. Przyjęte przez ustawodawcę kryterium różnicowania, w ocenie wnioskodawcy, nie spełnia konstytucyjnych wymogów. Minimalne wynagrodzenie na co, wskazują także postanowienia umów międzynarodowych - ma pełnić funkcję alimentacyjną, zapewnić pracownikom oraz ich rodzinom odpowiedni (przyswoity) poziom życia.

Dodatkowo należy zauważyć że powyższa, ustawa zróżnicowała wysokości minimalnego wynagrodzenia dla osób rozpoczynających pierwszą pracę deprecjonując czynnik wykształcenia jako miernik kwalifikacji pracowniczych oraz sprawności fizycznej i intelektualnej, często wyższej u osób młodych. Ustawa zróżnicowała prawa pracowników. Określenie wysokości minimalnego wynagrodzenia pracowników rozpoczynających okres zatrudnienia, na poziomie niższym od wysokości minimalnego wynagrodzenia przysługującego pozostałym pracownikom narusza zasadę sprawiedliwości społecznej uregulowanej w Konstytucji RP.

Według Głównego Urzędu Statystycznego w niektórych regionach Polski prawie 60% bezrobotnych to osoby, które nie ukończyły 34 lat, jak wynika z najnowszych danych GUS za III kwartał 2011 r. Według statystyk w każdym zakątku kraju najwięcej bezrobotnych jest w wieku 15-34 lat. W niektórych województwach

stanowią ponad połowę ludzi bez pracy: lubelskie – 57 proc., małopolskie – 56 proc., świętokrzyskie 54 proc.

Według danych Eurostatu 62 procent pracujących młodych ludzi poniżej 25. roku życia zatrudnionych jest na czasowe umowy o pracę, które nie zapewniają poczucia bezpieczeństwa zatrudnienia. Z badań przeprowadzonych przez Szkołę Główną Handlową i firmę Deloitte Polska wynika, że 59 procent studentów i absolwentów czołowych polskich uczelni zadeklarowało gotowość przeprowadzenia się za granicę ze względu na ciekawą ofertę pracy.

Jak podaje Główny Urząd Statystyczny w opracowanej w 2011 r. „Informacji o rozmiarach i kierunkach emigracji z Polski w latach 2004 – 2010”, „szacuje się, że w końcu 2010 roku poza granicami Polski przebywało czasowo około 1990 tys. mieszkańców naszego kraju, tj. o 120 tys. więcej niż w 2009 roku (około 1870 tys.). Wydaje się jednak, że wyniki szacunku za 2009 r. zostały zaniżone. W Europie w 2010 r. przebywało 1690 tys. osób (w 2009 roku – około 1635 tys.). przy czym zdecydowana większość – około 1615 tys. – emigrantów z Polski przebywała w krajach członkowskich UE. Liczba ta zwiększyła się o 45 tys. w stosunku do 2009 roku. Spośród 4 krajów UE, nadal najwięcej osób przebywało w Wielkiej Brytanii (560 tys.), Niemczech (455 tys.), Irlandii (125 tys.) oraz Niderlandach (108 tys.) W 2010 r. dla kilku krajów z obszaru UE odnotowano wzrost liczby Polaków, co oznacza, że liczba wyjazdów do tych krajów przewyższyła liczbę powrotów. Wyhamowanie powrotów było spowodowane prawdopodobnie faktem zmniejszenia się potencjalnego zasobu osób, które nie osiągnęły w kraju wyjazdu stabilizacji zawodowej oraz zadowalającego poziomu życia i zdecydowały się wracać do Polski. Polacy, którzy mają ustabilizowaną sytuację ekonomiczną w kraju goszczącym, zdecydowali się na pozostanie w nim. Z drugiej strony wiele osób – głównie młodych – w dalszym ciągu widzi szanse na poprawę swojej sytuacji życiowej za granicą i podejmuje decyzję o wyjeździe z kraju. Część osób wyjeżdża w celu połączenia się z członkami rodziny, którzy wyjechali kilka lat wcześniej i najczęściej nabyli prawa do pobytu, mają pracę i szerszy dostęp do świadczeń społecznych.

Tym samym, co potwierdzają dane statystyczne przepis ustawy różnicujący zarobki pracowników w zależności od stażu pracy nie spełnia oczekiwanego przez ustawodawcę celu, jakim jest skuteczna walka z bezrobociem albowiem 10 lat obowiązywania ustawy nie spowodowało zmniejszenia zjawiska bezrobocia wśród młodzieży.

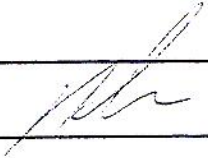
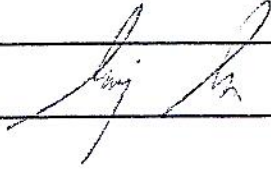
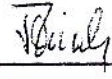
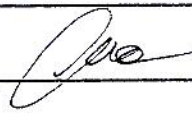
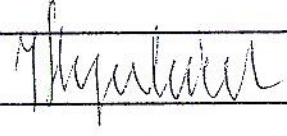
Dodatkowo, co należy podkreślić znalezienie pracy, w której wynagrodzenie pracownika, ustalane będzie zgodnie z obecnie obowiązującą ustawą i wyniesie 1200 zł za pracę dla osób wchodzących na rynek pracy, jeśli nie zostanie zniesiony wpłynie na kolejne emigracje młodych ludzi poszukujących pracy mogącej zapewnić pracownikom oraz ich rodzinom odpowiedni (przyswoity) poziom życia. Niniejsza nowelizacja ma na celu z jednej strony wyrównanie szans osób młodych rozpoczynających pierwszą pracę oraz zmniejszenie fali emigracji młodych Polaków.

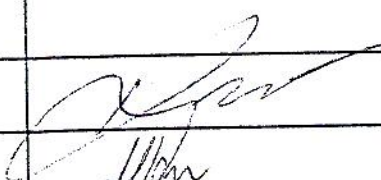
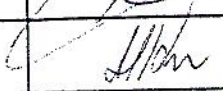
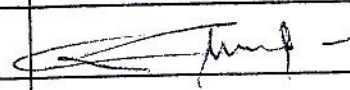
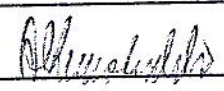
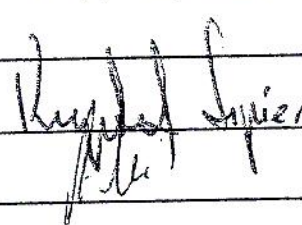
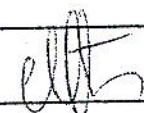
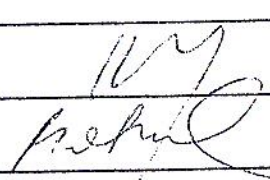
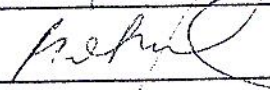
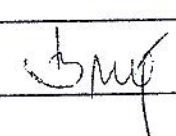
Ponadto informujemy, iż projektowana regulacja rodzi pozytywne skutki społeczno-gospodarcze. Projekt jest zgodny z przepisami prawa europejskiego i nie powoduje kosztów dla budżetu państwa.

Lista Posłów KP PiS

*Popierający projekt ustawy o zmianie ustawy
o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.*

L.p.	Imię	Nazwisko	Podpis
1.	Adam	Abramowicz	
2.	Andrzej	Adamczyk	
3.	Waldemar	Andzel	<i>[Signature]</i>
4.	Dorota	Arciszewska- Mielewczyk	
5.	Jan	Ardanowski	
6.	Iwona	Arent	
7.	Marek	Ast	
8.	Zbigniew	Babalski	<i>[Signature]</i>
9.	Piotr	Babinetz	
10.	Barbara	Bartus	<i>[Signature]</i>
11.	Dariusz	Bąk	<i>[Signature]</i>
12.	Włodzimierz	Bernacki	<i>W. Bernacki</i>
13.	Andrzej	Bętkowski	
14.	Mariusz	Błaszczak	<i>[Signature]</i>
15.	Joachim	Brudziński	
16.	Barbara	Bubula	
17.	Zbigniew	Chmielowiec	<i>[Signature]</i>
18.	Witold	Czarnecki	
19.	Arkadiusz	Czartoryski	<i>A. Czartoryski</i>
20.	Edward	Czesak	<i>[Signature]</i>

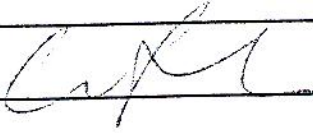
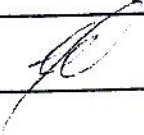
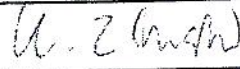
21.	Leszek	Dobrzyński	
22.	Zbigniew	Dolata	
23.	Andrzej	Duda	
24.	Jan	Dziedziczak	
25.	Tadeusz	Dziuba	
26.	Jacek	Falfus	
27.	Anna	Fotyga	
28.	Zbigniew	Girzyński	
29.	Szymon	Giżyński	
30.	Kazimierz	Gołojuch	
31.	Małgorzata	Gosiewska	
32.	Artur	Górski	
33.	Tomasz	Górski	
34.	Czesław	Hoc	
35.	Adam	Hofman	
36.	Józefa	Hryniewicz	
37.	Michał	Jach	
38.	Dawid	Jackiewicz	
39.	Wiesław	Janczyk	
40.	Wojciech	Jasiński	
41.	Andrzej	Jaworski	
42.	Krzysztof	Jurgiel	
43.	Tomasz	Kaczmarek	
44.	Jarosław	Kaczyński	
45.	Mariusz	Kamiński s. Arkadiusza	
46.	Mariusz	Kamiński s. Lesława	

47.	Izabela	Kloc	
48.	Sławomir	Kłosowski	
49.	Lech	Kołąkowski	
50.	Robert	Kołąkowski	
51.	Henryk	Kowalczyk	
52.	Maks	Kraczkowski	
53.	Leonard	Krasulski	
54.	Elżbieta	Kruk	
55.	Marek	Kuchciński	
56.	Zbigniew	Kuźmiuk	
57.	Adam	Kwiatkowski	
58.	Tomasz	Latos	
59.	Krzysztof	Lipiec	
60.	Adam	Lipiński	
61.	Marek	Łatas	
62.	Maciej	Łopiński	
63.	Marzena	Machatek	
64.	Antoni	Macierewicz	
65.	Ewa	Malik	
66.	Maciej	Małecki	
67.	Gabriela	Masłowska	
68.	Marcin	Mastalerek	
69.	Jerzy	Materna	
70.	Grzegorz	Matusiak	
71.	Marek	Matuszewski	
72.	Beata	Mazurek	

73.	Krzysztof	Michałkiewicz	
74.	Kazimierz	Moskal	nosy
75.	Piotr	Naimski	
76.	Maria	Nowak	
77.	Marek	Opiola	
78.	Jacek	Osuch	
79.	Stanisław	Ozóg	
80.	Anna	Paluch	
81.	Krystyna	Pawłowicz	
82.	Bolesław	Piecha	
83.	Stanisław	Pięta	
84.	Dariusz	Piontkowski	D. Piontkowski
85.	Stanisław	Piotrowicz	
86.	Jerzy	Polaczek	
87.	Marek	Polak	
88.	Piotr	Polak	
89.	Krzysztof	Popiołek	
90.	Piotr	Pyzik	
91.	Elżbieta	Rafalska	Ewelina Rafal
92.	Adam	Rogacki	
93.	Jarosław	Rusiecki	
94.	Bogdan	Rzońca	
95.	Małgorzata	Sadurska	
96.	Jacek	Sasin	
97.	Grzegorz	Schreiber	
98.	Dariusz	Seliga	

73.	Krzysztof	Michałkiewicz	
74.	Kazimierz	Moskal	<i>moskal</i>
75.	Piotr	Naimski	
76.	Maria	Nowak	
77.	Marek	Opiola	
78.	Jacek	Osuch	<i>Osuch</i>
79.	Stanisław	Ozóg	
80.	Anna	Paluch	<i>Paluch</i>
81.	Krystyna	Pawłowicz	<i>Pawłowicz</i>
82.	Bolesław	Piecha	<i>Piecha</i>
83.	Stanisław	Pięta	<i>Pięta</i>
84.	Dariusz	Piontkowski	<i>D. Piontkowski</i>
85.	Stanisław	Piotrowicz	
86.	Jerzy	Polaczek	
87.	Marek	Polak	<i>Polak</i>
88.	Piotr	Polak	
89.	Krzysztof	Popiołek	
90.	Piotr	Pyzik	
91.	Elżbieta	Rafalska	<i>Elżbieta Rafalska</i>
92.	Adam	Rogacki	
93.	Jarosław	Rusiecki	
94.	Bogdan	Rzońca	
95.	Małgorzata	Sadurska	
96.	Jacek	Sasin	<i>Sasin</i>
97.	Grzegorz	Schreiber	<i>Schreiber</i>
98.	Dariusz	Seliga	

99.	Jarosław	Sellin	Z. Selen S. Selen
100.	Anna	Sobecka	
101.	Lech	Sprawka	
102.	Stefan	Strzałkowski	
103.	Marek	Suski	M. Smolec
104.	Paweł	Szałamacha	
105.	Wojciech	Szarama	
106.	Krzysztof	Szczerski	ju
107.	Jolanta	Szczypińska	
108.	Andrzej	Szlachta	
109.	Jerzy	Szmit	
110.	Stanisław	Szwed	
111.	Beata	Szydło	
112.	Jan	Szysko	
113.	Janusz	Śniadek	Śniadek
114.	Jacek	Świat	Świat
115.	Krzysztof	Tchórzewski	
116.	Robert	Telus	
117.	Ryszard	Terlecki	
118.	Grzegorz	Tobiszowski	
119.	Jan	Tomaszewski	Tomaszewski
120.	Kazimierz	Ujazdowski	
121.	Jan	Warzecha	
122.	Witold	Waszczykowski	
123.	Przemysław	Wipler	
124.	Jadwiga	Wiśniewska	

125.	Elżbieta	Witek	
126.	Marcin	Witko	
127.	Michał	Wojtkiewicz	
128.	Grzegorz	Woźniak	
129.	Anna	Zalewska	
130.	Sławomir	Zawiślak	
131.	Łukasz	Zbonikowski	
132.	Jarosław	Zieliński	
133.	Kosma	Złotowski	
134.	Maria	Zuba	
135.	Wojciech	Zubowski	
136.	Jerzy	Żyżyński	